

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De dedicatione ecclesie spiritualis. Cap[itulum]. cxxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De scetis in mēse nouē. occurētib⁹. Fo. ccxcv.

fecit ponēs unū in dan ⁊ alterū in berbel: q̄
dicitur domus dei. ⁊ hoc ppter auariciā fecit: ne
s. regnum ad roboā rediret. Nabuzardan fi
cut legit. iij. reg. xxv. domū dei cōbussit. Na
buzardan princeps coquorū significat gulā ⁊
lasciuiam. Rex antiochus qui fuit superbi
simus ⁊ ambiciosus domum dei polluit: ⁊ cō
taminauit: sicut habetur primo machabeorū
p̄rio. ⁊ significat ipsam superbiam. Ad deno
tandum q̄ per hec tria vitia clericorū dom⁹
dei. i. ecclesia prophanat. s. per auaritiā gulā
⁊ superbiam: p̄mā cōiter uiget i religiosis: scōz
i clericis: tertiū p̄relatis. Et sicut per tres
ecclesia fuit prophanata. Ita ⁊ per tres ali
os extitit dedicata: scz per moysen: salomō
nem: ⁊ iudā machabeuz: per q̄ insinuat q̄
dedicantes domum dei debent habere humi
litate que in moysē: sapientiam ⁊ discre
tionē que in salomone: vere fidei confessionē
que in iuda machabeo denotatur.

De dedicatione ecclesie spi
ritualis. Cap. cxxij.

Dedicatio ec
clesie siue tēpli
spiritualis: qd
sum⁹ nos: iuxta
illud ap̄ostoli. Tēplū emi do
mini sanctum est: quod estis
vos. Et iterū. Nescitis quia
corpora uestra templum sūt
spiritus sancti. Sub solenni
tate dedicatiōis materialis templi ab eccle
sia celebratur. Nā sicut ait angustinus. Quo
tiscunqz altaris vel templi festiuitatē coli
mus: si fideliter ⁊ diligētē attendimus: ⁊ san
cte ac iuste uiuimus: q̄quid in tēplis manu
factis agit: totū in nobis speciali edificatio
ne completur. Ipsa enim spiritualis ecclesia
cōstruitur ex lapidibus uiuis: prima petri se
cūdo. Tanq̄ lapides uiui sup̄edificamini ⁊c.
Ex lapidibus q̄dris. Nā q̄tuor latera lapi
dis spiritualis sūt fides spes charitas ⁊ ope
ratio: que equalia sūt: qz ut dicit gregorius.
Quantū credis tantū speras: quantū credis
⁊ speras tantū diligis: ⁊ quantū credis spe
ras ⁊ diligis tantū operaris. In hoc quidē tem
plo altare est cor nostrū: supra quod tria de
bēt deo offerri. p̄mū ignis dilectionis p̄pe
tue zeuif. vndecimo. Ignis nunq̄ deficiet i
altari. scdm̄ incēsum oronis odorifere: p̄rio
palp. vi. Barō ⁊ filij eius adolebunt incensū
super altare ⁊c. Tertiū sacrificiū iusticie: qd
sacrificiū cōsistit in oblatiōibus penitentie:
in holocaustis dilectionis perfecte: ⁊ in vitu
los carnis mortificare. psalmista. Accepta
bis sacrificium iusti. oblatiōes ⁊ holocausta:
⁊ tunc imponent super altare tuum vitulos.
Templi autē spirituale: quod sumus nos ad

instar templi materialis consecratur. P̄rio
enim summus p̄otifer christus ostium cor
dis clausum inuenies circuit: dum peccatum
oris cordis ⁊ operis ad memoriā eius redi
cit. De hoc triplici circuito dicit̄ Esaie vige
simo tertio. Sume citbaraz: quo ad p̄imum:
circuit ciuitatem scilicet cordis: quo ad secū
dum: mererit obliuioni tradita: quo ad ter
tium. Secundo ipsum ostium cordis clausum
ter percutit ut sibi aperiat. Percutit enī ip
sum cor ictu beneficij consilij ⁊ flagelli: de q̄
triplici p̄cussioe dicitur p̄ouer. p̄imo. Erte
di manu mea: quo ad p̄mū: desperistis: loq̄
tur ad malos: omne cōsiliū meū: quo ad secū
dū: ⁊ increpationes meas neglexistis: quo ad
tertium. Vel ter percutit dū ronālē mouet ad
peccati cognitiōē: cōcupiscibile ad dolores:
irascibile ad vindictam ⁊ detestationē. Ter
tio ip̄z tēplū sp̄ualiter aq̄ i ei⁹ ⁊ extra d̄z irri
gari. Hec autem trina irrigatio trina est la
chrymarū effusio: mens em̄ viri sancti: ut di
cit gregorius: dolore afficitur considerando
ubi fuit: ubi erit: ubi est: ⁊ ubi nō est. ubi fu
it inquit in peccato: ubi erit in iudicio ubi. E
in miseria: ⁊ ubi nō est in gloria. huic autem
aque admiscetur sal vinum ⁊ cineres: qz cū
his lachrymis debet admisceri vinū spiritua
lis exultatiōis: sal mature discretiōis: ⁊ cinis
profunde humiliatiōis. Vel p̄ vinum lym
phatum intelligit̄ verbū incarnatum: per sa
lem sanctitas eius vite: que est omnibus cō
dimentum: per cinerem passionis eius sup
plicij. His igitur debemus cor nostrū asper
gere scilicet beneficio incarnationis: per qd
prouocemur ad humilitatem: ex emplo eius
cōuersationis per quod informemur ad san
ctitatem: ⁊ memoriā eius passionis per quas
incitemur ad charitatem. Quanto in hoc tē
plo cordis scribitur spirituale alphabetum si
ue spiritualis scriptura. Que quidē triplex
est scilicet dictamina faciendorum: testimo
nia diuinorum beneficiorum: ⁊ accusatio pro
priorum delictorum. Romano. ij. Cum enim
gentes que legem nō habent: naturaliter ea
que legis sūt faciunt. huius legem non ha
bentes: ipsi sibi sūt lex: qui ostendunt opus
legis scriptum in cordibus suis: ecce p̄mū
testimoniū. reddente cōscientia ipsorum: ec
ce secundū. ⁊ inter se cogitationum accusan
tium: ecce tertium. Quinto debent pingi
cruces. i. assumi penitentie asperitates: que
debent inungi ⁊ illuminari: quia nō solū fe
rende sūt patienter: sed etiā libenter: quod
p̄ vnctionē: ⁊ ardēt qd per ignē. In Ber.
Qui minatur timore crucem christi portat:
qui amore portat patienter: qui proficit i spe
portat libenter: sed qui consumuntur in car
ne amplectitur iam ardēt. Qui igitur hec
omnia habebit: vere templum ad honorē dei

dedicatum erit: dignus plane in quo christus in via habitet per gratiam: ut tandem in eo in patria habitare dignetur per gloriam. **Ad** ipse prestare nobis dignetur: qui uiuit et regnat deus per omnia secula seculorum. **Ame.**

Explicit liber decimus.

Incipit prologus undecimi libri.

Undecimus huius voluminis liber continet gestorum et passionum sanctorum differentias quatuor. **Primo** illorum sanctorum quorum dies festiui nobis fuerunt penitus ignoti: sed neque eorum legende potuerunt in aliqua superiorum librorum parte comode collocari. **Scriptimus** enim fauente domino gesta sanctorum: quorum festa per anni circulus occurrunt. **Quibus** etiam addidimus quedam alia sanctorum quorundam: qui vel ex nominis euatione: vel ex alia circa materiam dependentia: vel ex alia rationabili causa: potuerunt certis sanctorum legendis coniungi: sicut presentem legendibus catalogum patere potest. **Restabat** autem aliquae legende: que nulla occasione poterant certis diebus anni locari: quas in hoc undecimo libro reseruauimus describendas. **Secundo** illorum sanctorum gesta

que per obliuionem aliqua suis inferenda locis fuerunt omissa: quod diffiteri non presumo. **Qui** enim adeo presentis memorie occurrat: cuiusque legerit vel audierit per singula cordi recondere suoque recolenda tempore: facile in promptu ad uocum habere. **Neminem** certe arbitror tali potiri privilegio: nisi spiritu prius fuerit afflatus diuino. **Tertio** illorum sanctorum: quorum gesta et passiones post ceptum opus: mihi de nouo apparuisse contigisset: aut in posterum mihi vel posteris appareret: quod propter sanctorum infinitatem et librorum numerositatem accidere: de facili satis est. **Quarto** etiam illorum sanctorum qui per futurum temporum successiones ab ecclesia militante canonizandi: et in sanctorum numero conseruandi forent: quod usque ad presentis seculi finem credimus affuturum. **Quis** non sit abbreviata manus domini: que et in terris homines de nouo sanctificare: et in celis multiplicare potest. **Horum** igitur etiam gesta presentem conseruanda volumini: non tam nobis quam posteris reseruamus. **Qua** de re nec ipsum opus nostrum certo fine concludimus: eo quod sanctorum infinitas usque ad seculi finem augenda: nec finem habet: nec numerum. **Ad** festa igitur que presentialiter habemus componenda ueniendum est. **Et** primo quidem librum ecclesiastice historie transcurrentes: quedam que ex ipso circa sanctos aliquos omissa fuerant recolamus.

Explicit prologus libri undecimi.